

Istedløven kigger stolt ud over sin ny plads på den gamle kirkegård i Flensborg, selv om den måske føler sig lidt op-hængt efter flytningen. Og denne gang er den placeret et sted, som alle involverede er enige om.

Museumsdirektør opfordrer til at droppe historisk løve-strid

Debat. Når Istedløven indvies på lørdag, er det som et tegn på fred og fordragelighed. Dr. Michael Fuhr gør opmærksom på, at det er der enighed om på dansk og tysk side.

FLENSBORG. Istedløven er vendt tilbage til Flensborg og skal afsløres på lørdag. Den skal være et symbol på fred og fordragelighed i grænseregionen.

Ikke desto mindre er der en vedvarende strid blandt historikere om, om det nu også er rigtigt at placere løven i Flensborg igen, og om, hvad løven oprindeligt stod for.

Michael Fuhr, kunsthistoriker og direktør på Flensborgs museum, har kigget grundigt på løvens historie. Det skete, da han var i gang med at forbedre museets løve-udstilling, som åbnes fredag kl. 19. Han kalder historikernes opgør om løvens historie for »historiker-strid«.

- Historikerne kigger per definition altid tilbage i tiden. Spørgsmålet er, om det virkelig er så vigtigt at gøre sig tanker over, hvordan folk så på det i 1862. Er det det afgørende, eller er det ikke langt vigtigere at kigge fremad. Jeg synes, vi skal droppe denne strid, siger Michael Fuhr.

Ondsindede artikler

Løvestriden toppede før løvens genrejsning i Flensborg både i lokale læserbrevspalter og i fagbladene i hele Dan-

mark og Slesvig-Holsten. Historikerne har ifølge Michael Fuhr startet personlige angreb på hinanden og skrevet »ondsindede artikler«. Grundspørgsmålet er ifølge museumsdirektøren dog simpelt.

- Spørgsmålet er, om løven oprindeligt var et gravmærke, et mindesmærke eller et nationalt symbol, siger Michael Fuhr.

Af det resulterer de forskellige opfattelser af, om det er rigtigt, at løven nu er blevet ført tilbage til Flensborg.

Ejder-danskernes løve

Løven blev rejst i 1862. Det skete 12 år efter Isted-slaget, som blev vundet af Danmark, og som løven skulle minde om.

Michael Fuhr har samlet en masse historisk materiale til en udstilling, som selvfølgelig også præsenterer den historiske vinkel og diskussion. Manden bag løve-rejsningen og pengeindsamlingen til det var den nationalliberales Orla Lehmann. Han var dengang ejderdanskernes førende politiker - »Danmark til Ejderen«, var mottoet.

- Det var en ekstrem position, også indenfor Danmark, siger Michael Fuhr. På den anden side var den anden ekstreme position, den slesvig-holstenske frihedsbevægelse fra 1848, der ville løsrive et udelst Syd- og Nordslesvig samt Holsten fra Danmark.

- Mellem disse to radikale holdninger var der mange i syd og nord, der prøvede at mægle, siger Michael Fuhr.

De døde forgæves

Tragisk i en historisk sammenhæng er det måske, at de over 1300 faldne dan-

FOTO: MARTINA MEITZGER

- Jeg synes, vi skal kigge fremad og droppe den gamle strid, siger museumsdirektør Michael Fuhr.

ske og tyske soldater så at sige døde forgæves - for beslutningen om, hvad der skulle ske bagefter, var forlængst taget.

- Slaget var ikke så afgørende, som man skulle tro. Resultatet om, at Slesvig skulle forblive hos Danmark, var på forhånd slået fast i forhandlinger, siger Michael Fuhr.

Udskejelser i skoven

Museumsdirektøren kan godt se, at de i

Flensborg, der i 1860erne var tysksindede, kunne være forarget over monumentets opstilling. De Nationalliberale lavede nemlig rimelig meget postyr, da løven blev indviet for første gang.

- Det vakte misbilligelse i den tysksindede befolkning, at der kom en privat gruppe fra København for at fejre en national fest. Den danske konge var slet ikke til stede, siger Michael Fuhr. Det var til gengæld digteren H. C. Andersen. Han berettede senere som øjenvidne om de udskejelser, der skete, da de nationalliberale efter indvielsen holdt fest i Vor Frue Skov/Marienhölzung i og omkring restauranten.

Et tegn på fred

Ikke desto mindre peger Michael Fuhr på, at der nu - bortset fra privatmeninger - både i Danmark, Tyskland og i Flensborg-regionen er enighed om, at løven fremover skal være et monument for fred og fordragelighed hen over grænsen.

Efter 1864, da Slesvig og Holsten gik til Preußen, var løven i Berlin, og 1945 kom den som krigsbytte-kunst til København.

- Nu har vi fået et stykke krigsbytte tilbage. Det er ikke altid, at denne kunst er bevaret, og det er en vigtig politisk begivenhed. For første gang i 150 år bliver denne løve placeret et sted, og alle er enige om det, siger Michael Fuhr.

Løven skal for øvrigt også i fremtiden bære navnet Istedløven. »Flensborg-Löwe« derimod er betegnelsen på en kopi, som står ved Wannsee.

Dirk Thöming
dt@fla.de